

Pasi Hujasen lähettikirje 6/2018, 7.8.2018

Ketä seuraat?

Venäjällä on paljon autoja, joissa on alla oleva merkki takakontissa. Erityisesti autoissa, joiden merkki on pyöreä tai soikea – Kia, Huyndai, Volkswagen jne. Jostain syystä BMW:ssä tai Mercedeksessä ei moisia koristeita näy, vaikka niidenkin merkki on pyöreä.

Kristityillä voi olla auton perässä kalan kuva – sehän on varhaisten kristittyjen tunnus, joka tulee kreikankielisestä ”Jeesus Kristus, Jumalan Poika, Vapahtaja” –lyhenteestä.

Ajattelevatko nuo ihmiset, jotka koristelevat autonsa Saatanan kuvalla, että kyseessä on vain vitsi, vai palvovatko ja seuraavatko he todella Saatanaa. Näin Helsingissä miehen päällä paidan, jossa luki englanniksi ”xx palvelee vain Saatanaa ja kissoja”.

Raamattu kehottaa meitä rukoilemaan esivallan ja kaikkien ihmisten puolesta. Venäjällä peruttiin zombie-juhla, kun sitä arvosteltiin väärin arvojen antamisesta lapsille. Liberaali länsi syyttää Venäjää ortodoksien vallan alle alistumisesta. Parempi se kuin Saatanan valta.

Asiasta lisää lopussa, raamatunkohdan yhteydessä.

Edellisen kirjeen jälkeen tapahtunutta

1. Palkkatilastoja, osa n
Minimipalkkaa nostettiin melkein 2000 ruplalla ja nyt se on 11163 ruplaa (noin 150 euroa). Se lasketaan toimeentulominimiksi Venäjällä.
Keskimääräinen eläke on 14400 ruplaa (noin 200 euroa). Eläkeiän nostamista on perusteltu sillä, että sen jälkeen voidaan maksaa suurempia eläkkeitä.
2. Lännen uhka
Luin mielenkiintoisen tiedon. Vuonna 2014 Länsi-Euroopassa oli amerikkalaisia panssarivaunuja nolla (0) kappaletta. Nyt niitä taas on, jopa Virossa.
Ilmeisesti Krimin miehityksen ja Itä-Ukrainen sodan vaikutukset yllättivät Venäjän johdon.
3. Arvonlisävero nousi
Eläkeiän nostaminen on vielä kesken – suurin osa kansasta (tietysti) vastustaa sitä.
Paljon pienemmällä kitinällä arvonlisävero – vai mikä sen nykyinen nimi onkaan – nostettiin 18 prosentista 20 prosenttiin. Vastustajat väittivät, että se rankaisee erityisesti köyhiä. Mutta niinhän lähes kaikki verot tekevät.
4. Halpaa dieseliä ja bensaa
Tutkimuksen mukaan Venäjällä on maailman kymmeneksi halvin bensa. Keskihinta on 43.44 ruplaa eli noin 60 centtiä. Diesel on suunnilleen saman hintaista.
Halvinta bensa on Venezuelassa: 1 centti litra (maalla on maailman suurimmat raakaöljyvarannot), sitten tulivat Irak, Kuwait, Nigeria ja Egypti.
Näiden tilastojen ongelma on se, että hinnat pitäisi suhteuttaa palkkatasoon. Venezuela on täysin sekaisin ja palkat ovat monelta saamatta.
5. Uusia rekisteröintiongelmia
Heinäkuun alussa tuli voimaan laki, jonka mukaan ulkomaalaisia työntekijöitä ei voi rekisteröidä firman osoitteeseen.
Näin on usein ollut pakko tehdä, koska vuokranantajat eivät suostu siihen, että vuokralainen rekisteröidään asuntoon – silloin joutuisi maksamaan veroa vuokratuloista.
Toinen ongelma on tilanne, jossa ulkomaalainen on ostanut asunnon. Hän ei ilmeisesti voi rekisteröidä itse itseään. Venäläiseen tyyliin kukaan ei osannut sanoa lain astuessa voimaan, miten pitäisi tuollaisessa tilanteessa toimia.
Venäjällä arvioidaan olevan noin 9 miljoonaa ulkomaalaista työssä. Suuri osa heistä on entisistä Neuvostoliiton osavaltioista. He eivät yleensä hoida rekisteröintiä. On väitetty, että uusi laki on kohdistettu nimenomaan heihin, ei länsimaalaisiin työläisiin.
Jalkapallokisasat ovat ohi ja menen huomenna Puškiniin hoitamaan rekisteröinnin, nyt se onnistuu taas postissa.
Kisojen ajan tein niin, että kävin ennen rekisteröintiajan loppumista käännyksessä Virossa eli sain uuden maahantuloleiman passiin.
6. Toinen erikoinen laki
Heinäkuun alussa astui voimaan laki, joka vaatii kännykkäoperaattoreita säilyttämään kaikki soitetut puhelut, tekstiviestit, internet-haut jne. puoli vuotta.
Ongelma on se, että ei ole teknologiaa, jolla lain vaatimukset voisi täyttää. Osa operaattoreista myöntää suoraan, että ei onnistu, osa antaa ympäröivä selityksiä. Kaiken lisäksi teknologian pitäisi olla venäläistä – etteivät ulkomaat pääse vakoilemaan – ja sitä ei ole.
7. Ei maahantulokortin täyttämistä
Jalkapallokisojen aikaan ei enää itse tarvinnut täyttää maahantulokorttia, vaan rajavartija täytti sen tietokoneella.

Kysyin Torfjanovkassa rajavartijalta, onko systeemi voimassa vain kisojen ajan. ”Ei, se on pysyvä!” Kun seuraavalla viikolla lähdin Narvasta jalkaisin Venäjälle, täytin kaiken varalta maahantulokortin, mutta jätin päivämäärät pois. Kun tulin rajalle, kysyin, tarvitaanko maahantulokortti. ”Tietysti!” Sanoin, että Suomen rajalla sanottiin, että ei tarvitse tehdä itse. ”Se on heidän systeeminsä, meillä on oma!”

Myöhemmin huomasin, että kyse on siitä, että jalkaisin kulkevilta paperi vaaditaan. Jos menee autolla, silloin Ivangorodissakin asia hoidetaan tietokoneella.

En tiedä, onko Ivangorodin lisäksi muita rajanylityspaikkoja, joissa voi kulkea jalan.

Puškinissa paljon uutta

Heinäkuussa en päässyt Puškiniin toimittamaan suomenkielistä jumalanpalvelusta, koska olin Kalajoen Evankeliumijuhlilla.

Kahdessa kuukaudessa olikin tapahtunut paljon.

Alttaritaulu oli vaihdettu. Muutamat mummot valittivat, että vanha rakas taulu on nyt kirkon takanurkassa toimettona. Se ei taiteellisesti ollut kovin korkeaa tasoa.

Uusi on lasimaalaus, jossa keskeinen teema on ”Jumalan karitsa”.

Laitan joskus vanhan ja uuden alttaritaulun kuvat vierekkäin kirjeeseeni.

Seurakunnan kirpputori oli suljettu. Seurakuntalaisia kehoitettiin hakemaan ilmaiseksi vaatteita.

Sanoin jo yli kymmenen vuotta sitten, että vaatteiden hakeminen Suomesta maksaa niin paljon, että myynti tuskin kattaa edes hakukustannukset. Bensa, viisumit, vakuutukset ihmisille ja autolle jne.

Seurakunnan sihteeri kertoi, että lopullinen ”niitti” asialle oli se, että rajalla jouduttiin vähän väliä erikoistarkastukseen. Jokaisen matkalaisen piti kirjoittaa kaikki tavarat paperille; mistä saatu, mihin menee jne.

Kuulin samaa erään toisen seurakunnan taholta.

Keväästä lähtien erikoistarkastukseen – boksiin – on usein ollut pitkä jono ja nimenomaan venäläisiä autoja. Erilaisia salakuljettajia kyllä on. Pietarissa ja ympäristössä on paljon kauppoja, joissa mainostetaan ”Suomalaisia tavaroita”. Eräs seurakuntalainen kertoi ystävästään, jolta voi tilata tavaroita Suomesta. Myyntiin tulevasta tavarasta pitäisi tietysti maksaa tullia.

Suomalaiset pääsevät rajan yli helpommin. Muutaman seurakunnat saavat vaatteita Viipuriin tuotuna, josta he käyvät hakemassa ne.

Yksi ongelma on internet. Siellä myydään tavaraa halvalla ja jopa lahjoitetaan ilmaiseksi.

Kirpputori oli aikanaan Puškinin tärkein tulolähde. Mistä nyt saadaan rahaa seurakunnan kuluihin? Se on hyvä ja vaikea kysymys. Moni seurakuntalainen on eläkkeellä eli kolehdeista ei paljon vuoden mittaan kerry.

Johdatusta

Elokuun alussa menin Narvaan korjaamaan Narvan ison kirkon portaita. Palotarkastaja oli sanonut, että syyskuussa olevia Viron kirkkopäiviä ei saada pitää, jos hätäuloskäyntien portaikkoja ei korjata.

Teimme Vladimir Batuhtinin kanssa laudoista kolme uutta porrasta ja korjasimme betonilla puolentusinaa muuta.

Olin huollattanut autoni lähtöpäivänä.

Kun lauantain ja sunnuntain välisenä yönä ajoin Narvasta Tuutariin, vähän ennen Tuutarin kirkkoa alhaisen öljynpaineen varoitus välähti sekunnin ajan. Katsoin kirkon pihalla öljytikkua, eikä se kastunut lainkaan. Minulla oli kirkolla vajaa litra öljyä, jonka lisäsin.

Seuraavana päivänä eli sunnuntai-iltana oli pakko lähteä Peugeot-huoltoon – joka paikalliseen tyyliin on auki joka päivä kello 21:een asti. Maanantaiksi oli sovittu seurat ja kotikäyntejä Puškiniin ja Skuoritsaan.

Sanoin, että vika on varmaan öljynsuodattimessa. Kuten olikin. Huollossa oli asennettu edellisen malliversion suodatin, joka ei minun autossani toimi.

Onneksi ei käynyt mitään suurempaa vahinkoa.

Jos olisin lähtenyt Vaalimaan kautta, koko Suomen puoli olisi ollut moottoritietä ja suuri osa Venäjän puolellakin. Silloin olisi todennäköisesti käynyt niin, että öljyt olisivat tulleet kokonaan ulos ja olisin joutunut pysähtymään keskellä yötä Pietarin kehätielle, Suomenlahden ylittävälle padolle. Narvan kautta ajoin hiljempaa ja useammassa pätkässä.

Rukouksessa on voimaa

Eräs seurakuntalainen kertoi, kuinka häntä vaivasi se, että nuori sukulainen kävi Suomessa ja vei mukanaan viinaa ja tupakkaa myytäväksi.

Kerran hän rukoili: ”Anna tulla vaikka mahatauti, että hän ei pääse Suomeen.” Pian mies tuli takaisin ja ihmetteli, mistä oikein paha mahatauti ilmestyi.

Toisen kerran, kun matka taas keskeytyi, hän kysyi seurakuntalaiselta: ”Et kai sinä taas ole rukoillut?”

Hyödyllisiä idiootteja

Kommunistit kutsuivat länsimaisia ”perässähiittäjiä” hyödyllisiksi idiooteiksi.

Heinäkuun Helsingin Sanomien Kuukausiliitteestä kerrottiin Turun puukottajan seikkailuista Euroopassa. Olen tähän asti ajatellut, että pakolaishommassa on edes joku järki, mutta tuo artikkeli antoi kyllä tosi synkän kuvan. Kaveri oli sanonut sukunimekseen arabiaksi ”Katursovo”, eikä sekään herättänyt ihmetystä.

Marokosta hän lensi omilla rahoilla Turkkiin ja siellä hänestä tuli ”pakolainen”. Jo tuon olisi luullut herättävän epäilyksiä.

Länsimaiden kustantamana hän kulki maasta toiseen

Luin, että noin kaksi kolmasosaa tulijoista käännytetään – ja varmaan osa tulee pian uudelleen kokeilemaan onneaan.

Vähän myöhemmin luin jonkun vihreiden kansanedustajan avustajan tempauksesta. Hän jäi lentokoneessa seisomaan, ettei se voisi lähteä, kun siinä oli mukana poliisien saattamana maasta poistumaan määrätty mies. Avustaja tunnusti, että hän ei tiennyt, miksi miestä oltiin poistamassa Suomesta, mutta kaipa hänen mielestään edes murhaaja tai terroristejakaan ei saa poistaa Suomesta. Eli hän tietää asiat paremmin kuin Suomen oikeuslaitos, vaikka ei edes tiennyt, mistä on kysymys. Kauhistuttaa ajatella, että hän voi vaikuttaa eduskunnan päätöksentekoon.

Avustaja onneksi sai syytteen lentoturvallisuuden vaarantamisesta eli ei hän päässyt kuin koira veräjältä.

Voittoa vai tappiota?

Visa – jalkapallon maailmanmestaruuskisojen sponsori = peleissä eivät käyneet muut luottokortit – ilmoitti, että ulkomaalaiset käyttivät kisoissa noin 3 miljardia dollaria.

Epäilen, että minunkin Visan käyttö on mukana summassa.

Joka tapauksessa kisat onnistuivat yli odotusten.

Eräs kirkkoherra kertoi, että kun hän yritti soittaa yliopistolle, siellä ei ollut kuin vartija, joka kertoi, että kaikki on suljettu ja ihmiset ovat lähteneet katsomaan jalkapalloa. Kuinkahan paljon työtunteja menetettiin? Osa otteluista oli päivällä ja täytyy muistaa, että Venäjällä on 11 aikavyöhykettä, eli osa katsoi otteluita keskellä yötä eikä varmaan työteho seuraavana päivänä ollut paras mahdollinen.

Toinen ongelma on, mitä tehdä puolentusinalla uudella stadionilla, joille on vaikea keksiä käyttöä kisojen jälkeen. Paikallisia otteluita ei tule katsomaan kymmeniä tuhansia katsojia, vaikka kisojen jälkeen jalkapallon suosio Venäjällä on kuulemma kasvanut noin 40 %.

Eniten turisteja tuli Yhdysvalloista, jonka joukkue ei ollut mukana. Paljon tuli myös Kiinasta.

Itse en kisoja katsonut. Paria ottelua kuuntelin Narvassa puolella korvalla ja tein samalla töitä tietokoneella – Vladimir Batuhtin on innostuneempi jalkapallosta.

Yksi ottelu oli Brasilian – en muista vastustajaa. Virolainen selostajakin kyllästyi näyttelymiseen ja sanoi: ”Nyt siellä makaavat kaikki kentän pinnassa!” Erityisen herkkänahkainen oli Brasilian tähti Neymar, joka kieri tuskissaan vähän väliä. Kun televisiossa näytettiin hidastus, näki, että hän kaatui vasta liian myöhään. Hän puolustautui: ”Tulin pelaamaan, enkä potkittavaksi!”

Minusta ongelma on helppo ratkaista: jokainen ”haavoittunut” määrätään kentän reunalle kahden minuutin sairauspaussille, josta ei saa tulla kentälle ennen ajan päättymistä. Uskon, että kaatuilut ja kieriskelyt loppuisivat. Videolta voidaan tarkastaa, oliko kyseessä näyttelyminen vai aito loukkaantuminen.

Nykyistä teatteria ei viitsi katsoa.

Hyvää palvelua

Minun puhelimeni, jossa oli sekä Suomen että Venäjän SIM-kortti, hajosi.

Kun Nokia on nykyään uusi firma, varaosia vanhoihin = alkuperäisen Nokian tekemiin puhelimiin ei tahdo saada.

Kannelmäen Kaari-kauppakeskuksen alakerrasta löysin puhelinhuollon, joka arveli, että heiltä voisi löytyä tarvittava osa.

Ei kuitenkaan löytynyt. Kun menin hakemaan puhelinta, kysyin, eikö sen tietoja voi kopioida tietokoneelle. Myyjä sanoi, että on hänellä joku Nokian ohjelma tietokoneella. Parikymmentä minuuttia hän teki töitä ja kysyi: ”Mikä on sähköpostiosoitteesi?” Hän oli saanut ”ongittua” puhelimen muistista sinne tallennetut numerot.

Kun kysyin hintaa, hän sanoi: ”Kun huolto ei onnistunut, ei tämä mitään maksa!” Sanoin, että olihan häneltä mennyt työaika. ”No, itsehän minä tätä aloin kokeilla...” Kun sanoin, että ilman muuta maksan jotakin - hän pyysi vitosen. Sanoin, että maksan kymppin.

Nyt pitäisi vielä näppäillä paperilta osa numeroita – osa on onneksi yhdessä vanhassa puhelimessa – ja kopioida ne ainakin pariin puhelimeen vastaisen varalle.

Johdatuksen makua, että samalla viikolla tuli myyntiin Nokian ”Banaani”, jossa on kaksi SIM-korttipaikkaa – aiemmin on ollut vaikea löytää ”näppäinpuhelimia”, joihin saisi kaksi SIM-korttia.

Toinenkin vanha puhelin hajosi. Teen siitä ”varaston” eli talletan sinne puhelinnumerot, kun se muutoin toimii, mutta sen mikrofoni ei toimi.

Ei voi muuttaa, mutta voi peruuttaa

Ostin syyskuuksi lentoliput.

Mutta sitten huomasin, että tein virheen. Aluksi yritin ostaa Finnairin lipun ja silloin olisi ollut Helsingissä iltapäivällä. Mutta ne olivat kalliita.

Niinpä ostin Norwegianin liput. Mutta unohdin, että tuo lento on Helsingissä vasta puolenyön aikoihin. Ja minun pitäisi olla illalla pitämässä raamattuluentoa Kalliossa.

Kun ostan halvimpia mahdollisia lippuja, niitä ei voi oston jälkeen muuttaa. Mutta onneksi Riitta muisti, että lennon voi perua – hänkään ei muistanut oliko se 12 vai 72 tuntia oston jälkeen vai mitä.

Niinpä peruutin lennon ja sain rahat takaisin.

Lopulta asia sai onnellisen lopun. Parin viikon kuluttua tuli Finnairin tarjous, josta ostin liput halvemmalla kuin olisin saanut ne Norwegianilta. Ja lento on sama, jonka halusin ensimmäiseksi varata.

60-vuotiskeräyksen tulos on lopultakin selvillä

Noin puolet rahasta tuli yksityishenkilöiltä ja toinen puoli konserttien kolehdeista. Summa on 3156.65 euroa (centit tulivat konserttien kolehdeista).

Lisäksi Pyhän Marian ja Hatsinan konserteista tuli seurakunnille kolehtia varmaan noin 300 euroa.

Kiitos!

Osa rahasta menee Hatsinan seurakunnan vanhusten leirin tukemiseen. Leiri on syyskuun alussa Kikkerin vanhainkodilla.

Venäläisiä erikoisuuksia

Monissa Saksassa valmistetuissa autoissa on Venäjällä tarra ”Sotasaalis Berliinistä”.

Kiihkoisänmaallisuus on nousussa.

Tosiasiassa voidaan sanoa, kuten eräs venäläinen filosofi on sanonut: ”Puna-armeija voitti sodan, Saksa rauhan!”

Huumori on välttämätöntä

Eräs seurakuntalainen kysyi minulta: ”Onko sinulla sitä, millä saa henkeä renkaaseen?”

Meni vähän aikaa, ennen kuin ymmärsin, että kyse oli polkupyöränpumpusta.

Löytyihän tuollainen ”hengensäästäjä”.

Tavaraa kaivataan

Annoin viimeiset Tuutarin varastossa olleet kävelykepit pois eli niitä ottaisin.

Voi toimittaa Pyhän Sydämen kappelille tai Sley'n toimistoon.

Pieni opetuksen sana

Älkää vainajaa surressanne viillelkö itseänne älkääkää tatuoiako mitään merkkejä ihoonne. (3 Moos 19:28)

1930-luvun käännös ei puhunut tatuoinnista vaan ihopiirroksista.

Kun olin lomalla Ranskassa, näin valtavasti tatuointeja – kuuma ilma = lyhyet hihat ja lahkeet. Suurimmassa osassa ei näyttänyt olevan mitään tolkkua. Erilaisia kuvioita ja kuvia miten sattuu.

Kaksi ammattikuntaa näkyy innostuneen tatuoinneista raskaamman jälkeen: urheilijat ja suomalaiset huippukokit.

Mitähän ihminen mieltii, kun tämä muoti menee jonkun ajan kuluttua ohi? Tatuointia on käytännössä mahdoton poistaa.

Aikaisemmin tatuointeja oli vangeilla, merimiehillä ja rikollisliigojen jäsenillä – mm. jakuzat Japanissa ja moottoripyöräjengit.

En ymmärrä, mistä tämä muoti on tullut. Ei se ainakaan kaunista ole.

Näki myös vanhoja naisia ja miehiä, joilla oli tatuointi. Kyse ei enää ole vain ”nuorista kapinallisista”

Vanhan testamentin kielto liittyy tuon ajan tapoihin: tatuointi oli yhteydessä epäjumalien palvelemiseen. Eli kiellettiin sitoutuminen Jumalan vastustajiin. Ikävä kyllä osa tatuoinneista on ”saatanallisia” – kyse on selvästä sitoutumisesta pahan voimiin.

Ei meillä näytä rahasta olevan puutetta. Isot tatuoinnit maksavat suuria summia.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Inkerin kirkon talous – omavaraisuus on valtaosissa seurakuntia hyvin kaukana
- Virkistävää lomaa – pari viikkoa on vielä elokuun lopulla
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa.
- Evankeliumiyhdistyksen talouden parantumista.
- Hatsinan vanhusten leiri

Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumrollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumrolla 10078 89200 30001 01518

www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä, on vuonna 2017:kin koko vuoden kestävä keräys diakonia-avun saamiseksi Inkerin kirkon seurakuntiin. Jos haluat antaa lahjasi tähän tarkoitukseen, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
-
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

Keräyslupa 2017-2021: Poliisihallituksen 31.1.2017 myöntämän keräyslupan RA/2017/100 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja 31.1.2017-31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyiskohteissa ulkomailla.